

Usnesení
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání dne 10. června 2025 odvolání obžalovaného [jméno obžalovaného], narozeného 1987, proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 20. března 2025, číslo jednací 2 T 30/2025-64, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Berouně byl [jméno obžalovaného] uznán vinným jednak přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a jednak přečinem maření úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterých se podle skutkových zjištění tamního soudu dopustil jednáním spočívajícím v tom, že: 1. dne [datum], kolem 23:59 hodin, v obci [adresa], po silnici II. třídy č. [číslo] ve směru na obec [adresa] až k domu č. [číslo], řídil nákladní automobil tov. zn. Ford Transit, RZ [SPZ], ačkoli si byl vědom toho, že před jízdou požil alkohol v takovém množství, že s ohledem na výrazné narušení psychomotorických funkcí a reakčních schopností nebyl schopen bezpečně ovládat motorové vozidlo, dále toho, že nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění, a nakonec toho, že mu Městský úřad [adresa] uložil příkazem č. j. MBE/04671/2025/SPR-NPa, ze dne [datum], který obžalovaný převzal osobně dne [datum] a jenž nabyl právní moci dne [datum], mimo jiné, správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 36 měsíců od [datum] do [datum], přičemž dne [datum] mu první dechovou zkouškou v 0:02 hodin bylo naměřeno 1,43 ‰ alkoholu v dechu a druhou dechovou zkouškou v 0:08 hodin 1,39 ‰ alkoholu v dechu, a dále v tom, že: 2. dne [datum], kolem 17:00 hodin, v Berouně, ulicí [adresa] až k domu č. [číslo], řídil nákladní automobil tov. zn. Ford Transit, RZ [SPZ], ačkoli si byl vědom toho, že před jízdou požil alkohol, dále toho, že nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění, a nakonec toho, že mu [právní osoba] [adresa] uložil příkazem č. j. MBE/04671/2025/SPR-NPa, ze dne [datum], který jmenovaný převzal osobně dne [datum] a jenž nabyl právní moci dne [datum], mimo jiné, správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 36 měsíců od [datum] do [datum], přičemž první dechovou zkouškou v 17:01 hodin mu bylo naměřeno 0,91 ‰ alkoholu v dechu, druhou dechovou zkouškou v 17:06 hodin 0,94 ‰ alkoholu v dechu a třetí dechovou zkouškou v 17:12 hodin 0,94 ‰ alkoholu v dechu.

2. Za uvedené jednání mu byl podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně mu byl podle § 73 odst. 1, 4 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 1 roku.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil pouze proti výroku o trestu. V odůvodnění odvolání zpracovaném obhájcem obžalovaný vyslovuje přesvědčení, že mu měl být uložen jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody, a to trest podmíněný v kombinaci s trestem peněžitým a uložením ochranného léčení ambulantní formou, neboť, ač je speciálním recidivistou, je závislý na alkoholu, což je kruciólní spolupříčinou páchaní trestné činnosti, která byla a je vždy spojena právě s užíváním této návykové látky. Obhájce pak ještě zdůraznil, že obžalovaný v současné době zahájil

adiktologickou léčbu v centru [právnícká osoba], a našel si zaměstnání na pozici stavebního dělníka ve společnosti [právnícká osoba]

4. Z podnětu podaného odvolání tedy krajský soud, jako soud II. stupně, podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku, proti němuž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž neshledal důvod zabývat se správností výroku o vině s ohledem na požadavky vyplývající z § 254 odst. 2 tr. řádu. V rámci veřejného zasedání přitom doplnil dokazování ještě listinou nazvanou „zpráva adiktologa o probíhající léčbě“, z níž vyplývá, že obžalovaný skutečně dne [datum] zahájil spolupráci s adiktologickou ambulancí [právnícká osoba], pro abúzus alkoholu, přičemž do dnešního dne proběhlo celkem 6 setkání, načež uzavřel, že z obsahu předloženého spisového materiálu nevyplývá nic, co by nasvědčovalo tomu, že v dosavadním řízení došlo k vadám, které by mohly mít vliv na správnost odvoláním napadený výrok.

5. Toliko pro přehlednost tak lze zrekapitulovat, že přijetí prohlášení o vině obžalovaného učiněné procesním soudem v rámci hlavního líčení lze akceptovat, neboť o vině obžalovaného jako celku pochybnosti nevznikly a toto je tedy v souladu se skutkovými okolnostmi tak, jak vyplývají ze spisového materiálu. Ani samo hlavní líčení pak nevykazuje procesní vady, které by měly na správnost učiněného rozhodnutí vliv a v každém případě tak není důvod pochybovat o tom, že jmenovaný jednak řídil shora specifikované vozidlo pod vlivem takového množství alkoholu, že po jehož požití nebyl schopen je bezpečně ovládat, když jeho hladina v krvi v prvním případě i převýšila hodnotu 1 ‰, což je obecně uznávaný limit, po jehož dosažení ani nadprůměrně disponovaný řidič není schopen bezpečného ovládnutí motorového vozidla, a to vědomě přes zákaz této činnosti uložený mu správním orgánem a navzdory tomu, že nikdy nevládnul řidičské oprávnění.

6. Na správná skutková zjištění tak navazuje i odpovídající právní kvalifikace obou jednání, ostatně i obžalovaný, který učinil zmíněné prohlášení o vině, a státní zástupce jsou v tomto směru se skutkovými a právními závěry nalézacího soudu ztotožnění a žádné námítky proti nim nevznikli. Okresní soud proto správně rozhodl odsuzujícím rozsudkem a důvodně přistoupil i k potrestání obžalovaného.

7. Z podnětu odvolání obžalovaného tak byl přezkoumán především výrok o trestu, přičemž možno již na tomto místě předestát, že ani zdejší soud nemohl akceptovat základní požadavek obžalovaného na uložení trestu ještě nespojeného s přímým odnětím svobody, a je ve shodě se soudem I. stupně přesvědčen, že jiný druh trestu by svůj účel nesplnil. Je tomu tak mimo jiné pro bohatou trestní minulost jmenovaného, který, ač ne ke všem záznamům v jeho opisu rejstříku trestů lze přihlídnout, je zjevně osobou značně kriminálně narušenou, dlouhodobě vědomě nerespektující rozhodnutí státních orgánů, a kýžený vliv na něj neměl ani výkon celé řady alternativních trestů a dokonce ani trest nepodmíněný, navíc se nyní posuzovaného jednání dopustil v době, kdy měl vykonávat dříve uložený trest obecně prospěšných prací a měl zvláště dbát na to, aby se nedostal do konfliktu se zákonem. Současně nelze přecenit ani obžalovaným akcentovanou stabilizaci osobních poměrů v podobě zahájené léčby a případně nalezení zaměstnání, pakliže v době, kdy měl řízení motorového vozidla zakázáno, nemluvě o tom, že nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění, řídil bez jakéhokoli rozumného důvodu opilý, a jen shodou okolností nezpůsobil závažnější následek, což svědčí o tom, že důvěry v podobě dobrodiní jemu dříve ukládaných alternativních trestů, si zjevně příliš nevážil. I přes prohlášení viny je tedy nasnadě, že při celkovém zhodnocení osoby obžalovaného převažují aspekty negativní, svědčící o již ztížených možnostech jeho nápravy, tím spíše pokud nebyl poučen nejen dřívějšími odsouzeními, která figurují v jeho opisu rejstříku trestů, a která mu měla být varováním, a k řádnému životu jej evidentně nepřiměl ani pobyt ve vězení, který na něj zjevně též neměl požadovaný korektivní účinek. Na tom nic nemůže změnit ani jeho snaha přesvědčit soudy o tom, že řízení vozidla pro něj byla nutnost, vydělával si tak na živobytí, neboť jeho trestná činnost se typově zdaleka neomezuje na jednání, pro něž stojí před soudem nyní, ale z její četnosti a typologie lze usuzovat, že je důsledkem absence respektu k pravidlům většinové

společnosti vůbec. V tomto kontextu ostatně možno poukázat na krátký časový sled obou nyní posuzovaných útoků ([číslo]. a [datum]), nehledě na skutek z [datum], ohledně něhož bylo trestní stíhání zastaveno, přičemž zmíněné časové údaje evidentně kontrastují s datem převzetí příkazu Městského úřadu v Berouně obžalovaným dne [datum]. Pakliže obhajoba argumentovala tím, že pro obžalovaného nebude zmíněný druh trestu přínosem, neboť by se měl v prvé řadě vypořádat se závislostí na alkoholu, pak k tomu možno dodat, že tento aspekt je toliko jedním z kritérií předpokládaných trestním zákoníkem v § 39 a určujících právě pro volbu druhu trestu, nikoli však jediným, který je nutno respektovat, viz též § 55 odst. 2 tr. zákoníku, nadto jmenovávanému nic nebrání v této, pro něj jistě přínosné aktivitě v podobě terapeutické léčby, pokračovat i v průběhu výkonu trestu, popřípadě po propuštění na svobodu.

8. Konečně i výměra trestu stanovená v trvání 9 měsíců, tedy ještě v prvé polovině příslušného zákonného rozpětí, které u nejpřísněji trestného činu činí až 2 roky, je adekvátní uvážení, že se jedná o postih za celkem 2 úmyslné trestné činy, a prvý soud v ní více než dostatečně zohlednil veškeré okolnosti projednávané věci i specifika osobních poměrů obžalovaného, včetně toho, že jmenovanému reálně hrozí výkon i již zmíněného dosud ne zcela vykonaného trestu obecně prospěšných prací z rozhodnutí Okresního soudu v Berouně, sp. zn. 8 T 66/2024. Pro výkon uloženého trestu pak byl jmenovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, kdy i uvedený postup zcela odpovídá zákonným kritériím.

9. Jako nezbytné se ovšem současně jeví i to, aby byl obžalovaný, s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti, postižen také trestem zákazu činnosti. Zmíněný druh trestu totiž bývá řidičům, kteří řídili pod vlivem návykové látky, ukládán prakticky bezvýjimečně, a ani v projednávané věci tomu není jinak. K tomu je třeba zdůraznit, že uvedený druh trestu bezpochyby představuje citelné omezení osobního i pracovního života osoby, která je takovému postihu vystavena, a obžalovanému by měl být výstrahou, že jednání, jakého se dopustil, nelze v žádném případě tolerovat, neboť je častou příčinou i velmi vážných dopravních nehod, a napříště, i bude-li mít příslušné oprávnění, by jej měl od jízdy pod vlivem návykových látek odradit. Mimo to bude takový postih působit z hlediska generálně preventivního i na všechny další řidiče, neboť obdobná jednání lze považovat za značně škodlivá, není možno je jakkoli bagatelizovat, naopak je v zájmu ochrany společnosti je, pokud možno, eliminovat.

10. Výměra tohoto trestu v trvání 1 roku, tedy na samé dolní hranici zákonné trestní sazby § 73 odst. 1 tr. zákoníku, přitom zohledňuje přece jen nižší míru ovlivnění obžalovaného alkoholem, jakož i skutečnost, že, byť jeho trestná činnost má spíše gradující charakter, jmenovaný bude fakticky z provozu na pozemních komunikacích sankčně vyřazen déle, neboť po dobu výkonu trestu odnětí svobody trest zákazu činnosti neběží.

11. Výhrady obžalovaného vůči výroku o trestu jako celek ovšem neměly šanci na úspěch a jeho postih byl ponechán beze změny, neboť je odpovídající všem zákonným hlediskům, a v souladu s obecnými zásadami pro ukládání trestu, i s konkrétními podmínkami nyní projednávané trestní věci. V této souvislosti je navíc nutno zdůraznit, že podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu by byl odvolací soud oprávněn korigovat pouze trest nepřiměřený, v daném případě nepřiměřeně přísný, s ohledem na výše řečené ovšem obžalovaný jen stěží mohl očekávat další benevolenci. Nezbylo proto, než odvolání obžalovaného podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu, a to do dvou měsíců od jeho doručení podáním u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu.

Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 10. června 2025

JUDr. Jitka Sochorová
předsedkyně senátu